

KÜÇÜK KELÂM LAR

YENİDOĞU
OKULLARI

**KÜÇÜK
KELÂMALAR**

Ayhan ÖZBEK

İlkokul Akademik Koordinatörü

Değerli velilerimiz, kıymetli öğretmenlerimiz ve sevgili öğrencilerim,

"*KİTAP EN İYİ ARKADAŞTIR*" sözünü duymayanımız yoktur. İlk bakışta kulağa çok hoş gelen, okuma konusunda motive edici ve yüreklandirici bir söz. Lakin biraz daha farklı bir pencereden bakıldığında bu sözün nelere sebep olabileceği konusunda farklı bir yere ulaşabiliriz.

Yukarıdaki söze tamamen uymuş olduğumuzda ve buna göre de çocuklarımıza bu yönde telkin ve tembihler verdiğimizde bulunduğu her şeyi okumaya kadar giden bir sonuçla karşılaşmamız mutlaktır. Yaşına, seviyesine uygun olmayan yayınlarla karşılaşan çocuklar bu defa dimağından büyük fikir veya kelimelerin esaretine girebilir ve hiç beklemediğimiz, arzu etmediğimiz hale gelebilir. Bu hal ise bir anne baba için yaşayacağı en büyük imtihanlardan biridir.

Biz eğitimciler ve siz ebeveynler tarafından onlara bu konuda iyilik yapmalıdır. Zira onlar bizim istenilen şekilde yönlendirebildiğimiz kutlu emanetlerdir. Yapılacak büyük iyiliklerden birisi onlara iyi arkadaş olabilecek iyi kitap okutmak, yaşına ve seviyesine uygun kaynaklardan beslenmesini sağlamaktır.

Okuma alışkanlıkları iyi kitapların arkadaşlığı ile başlayan çocuklarımız gerekli olgunluk seviyesine geldiklerinde zaten kötü kitapları algılayabilen, tespit edebilen bir hale geleceklerdir.

Kitap en iyi arkadaşdır...

Lakin İYİ KİTAP İYİ ARKADAŞTIR...

2/A

KÜÇÜK KELÂMLAR

Kevser EVREN

2/A SINIF ÖĞRETMENİ

HAYALCİ'NİN MACERALARI

Bir varmış, bir yokmuş. Uzak mı uzak, soğuk mu soğuk diyarların birinde bir penguen kabilesiyle birlikte yaşamış. Bu penguenin adı Hayalci'ymiş. Ona bu ismin verilmesinin nedeni sürekli hayal kurmasıymış. Günlerini bir buzulun üstünde oturup hayal kurarak geçirirmiş. Arkadaşları ona bakıp dalga geçer, bu hayallerinin gerçek olacağına inanmazlarmış. Yine böyle bir günde Hayalci her zaman oturduğu buzulun üzerine oturmuş, dalgın dalgın göğü bakıyormuş. O sırada yanından geçen arkadaşları yine bu durumuna gülerек yanına gelmişler. İçlerinden bir tanesi:

- Hey Hayalci! Yine hangi saçma düşüncelere daldın? Anlat da biraz eğlenelim, demiş.

Diğerleri bu söylenenleri gülerек desteklemiş. Hayalci dalga geçmelere aldırılmadan göğü işaret ederek:

- Şu kuşlara baksanıza, ne kadar da özgürce uçuyorlar. Keşke biz de onlar gibi uçabilseydik, demiş.

Bunun üzerine arkadaşları kahkahalarını artırarak:

- Uç bakalım. Belki başka diyarlarda senin gibi boş boş hayal kuran hayalciler bulursun, biz de senden kurtulmuş oluruz, demişler.

Aralarında gülüşerek yanından uzaklaşmışlar. Hayalci söylenenlere içten içe çok üzülse de verdikleri bu fikir ilgisini çekmiş. Kendi kendine; "Neden ben de kuşlar gibi uçamayayım ki, tek ihtiyacım daha büyük kanatlar." demiş. Evinde bulduğu malzemelerle kuşlarda gördüklerine benzer bir çift kanat yapmış. Sıra kanatların işe yarayıp yaramayacağını denemeye gelmiş. Hayalci kanatlarını almış, görebildiği en yüksek buzulun üzerine çıkmış. Onu görenler ne yaptığını anlamak için etrafına toplanmışlar. İçlerinden yaşlı bir penguen sormuş:

- Orada ne yapıyorsun Hayalci?

Hayalci yanıtlamış:

- Kendime bir çift kanat yaptım. Ben de

kuşlar gibi özgürce uçacak, uzak diyarlara gidebileceğim demiş.

Bunun üzerine herkes korkulu gözlerle bakmış. Yaşlı olan penguen yine konuşmuş:

- Biz penguenler uçamayız Hayalci, in oradan aşağı. Başına bir şey gelecek demiş.

Söylenenler Hayalci'yi durdurmaya yetmemiş. Adımını boşluğa atmış, kanatlarını kaldırmış ve havada süzölmeye başlamış. Onu görenler gözlerine inanmamış. Hayalci'nin hayali gerçek olmuş, uçuyormuş. Hayalci yükseldikçe yükselmiş ve heyecanlı gözlerle manzarayı izlemiş. Gördüğü uçsuz bucaksız okyanus karşısında şaşkına dönmüş. Yeni diyarlar bulma isteğiyle yolculuğuna başlamış. Hayalci günlerce durmadan yol almış ama bulmak istediği diyarlardan hala hiçbir iz yokmuş. Yorgun, aç ve susuzmuş. Tam da bütün umudunu kaybetmek üzereyken uzaklarda bir nokta fark etmiş. Yaklaştıkça bir de ne görsün? Bir kara parçası. Hemen kalan son enerjisini kullanıp kara parçasına doğru ilerlemiş. Gözüne bir yer kestirmiş ve yavaşça inmiş. Yolculuğun yorgunluğuyla kendini yere bıraktığında tenini yakan bir şey hissetmiş. Hemen ayağa kalkmış, etrafına bakınmış ve uçsuz bucaksız uzanan bir kıvıllık görmüş. Hiç bilmediği bir yerde yapayalnız kalan Hayalci etrafta neler olduğunu keşfetmek için yürümeye başlamış.

Hayalci yürüdükçe yürüyor, zaman geçtikçe susuzluğu ve açlığı artıyormuş ama bir türlü kıvıllıktan başka bir şey göremiyormuş. Sıcaklık tenini iyice yakmaya başlamış, en sonunda daha fazla dayanamayıp yere düşmüş. Gözleri yavaşça kapanmaya başlamış ve sığağa yenik düşüp bayılmış.

Baygın haldeyken hareket ettiğini, durduğunda ise yüzündeki serinliği hissetmiş. Gözlerini yavaşça aralamış ve karşısında bir göl görmüş. Sevinçle havaya zıplamış, göle atmış ve doyasıya su içmeye başlamış. Susuzluğunu giderdiğinde dinç bir şekilde gölden çıkmış, çevresine bakınırken arkasından gelen bir ses:

- İyi olduğuna sevindim yabancı, demiş. Hayalci sese doğru dönmüş ve şaşkınlıkla gözleri açılmış. Karşısında gördüğü şey kocaman, dört ayaklı, uzun boyunlu bir hayvanmış. Şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemezken karşısındaki söze girmiş:

- Buralı olmadığın belli. Nereden geliyorsun, adın ne?

Hayalci yanıtlamış:

- Benim adım Hayalci. Kutuplardan geliyorum. Farklı diyarları keşfetmek için uzun bir yolculuğa çıktım. Peki senin adın ne, burası neresi?

- Bana deve derler. Bulduğumuz yer de çöl. Burada her yer kumlarla kaplıdır ve günün her saati çok sıcaktır. Seni bulduğumda çok kötü görünüyordun, çok acıkmış olmalısın. Önce bir şeyler ye, sonra sohbetimize devam edelim demiş.

Hayalci devenin verdiği meyveleri yerken deveye geldiği yeri anlatmış. Deve de ona çöldeki hayatından bahsetmiş. Konuşma ilerledikçe Hayalci çölün ona göre bir yer olmadığını düşünmeye başlamış. Karnı doyduktan ve dinlendikten sonra artık yolculuğuna devam etmesi gerektiğini anlamış. Tüm yardımları için deveye teşekkür etmiş. Kanatlarını takmış, yeni bir yer bulma umuduyla yola koyulmuş.

Yine uzun ve yorucu bir yolculuğun ardından Hayalci merak uyandıran bir yeri gözüne kestirmiş ve oraya doğru inişe geçmiş. Karaya yaklaştıkça onu yoğun bir yağmur karşılamış. Fakat bu yağmur şimdiye kadar gördüğü hiçbir yağmura benzemiyormuş. İnmeye çalıştıkça yağmur yüzünden yapraklara takılmış, ağaçlara çarpa çarpa yere düşmüş. Hayalci gözlerini açtığında her yer karanlıkmiş. Görebildiği tek şey büyük yapraklı, kocaman ağaçlarmış. Bu da yetmezmiş gibi her yerden uğultular ve korkunç sesler geliyormuş. Hayalci iyice korkmaya başlamış. Hemen oradan çıkabilmek için çaresizce koşmaya başlamış.

Koşuyor, koşuyor, koşuyormuş. Ama bir türlü çıkış bulamıyormuş, çünkü geçtiği her yer birine benziyormuş. En sonunda nefes nefese bir taşın üzerine oturmuş. Kendi kendine konuşmaya başlamış:

- Yolculuğuma başladığımda kendime yeni ve güzel bir yuva bulabileceğimi düşünmüştüm. Ama şimdi anlıyorum ki bulduğum hiçbir yer evim gibi olamaz.

Hayalci umutsuzca söylenirken etrafında hızlıca bir şeylerin hareket ettiğini, yaprakların hışırdadığını duymuş. Hışırtıların arasından bir ses:

- Hey , kardeşlerim! Şuna da bakın. Ne kadar da garip bir hayvan.

Hayalci bir anda kendini bu hayvanlar tarafından çevrelenmiş halde bulmuş. Karşısında gördükleri büyük gözlü, büyük kulaklı, küçük bir gövdeye karşın upuzun kuyrukluymuş. Etrafında toplanan bu canlılar onu ürkütmüş. Bu uzun kuyruklu canlılar Hayalci'nin ürktüğünü görünce:

- Seni korkutmak istememiştik. Bizler bu ormanda yaşayan maymunlarız. Sen kimsin? Nereden geldin buraya?

Hayalci korkulacak bir şeyin olmadığını fark etmiş ve maymunlarla sohbet etmeye başlamış. Maymunların yaşadıkları bu yerin

yağmur ormanları adında bir yer olduğunu öğrenmiş. Hayalci onlara yolculuğunda yaşadığı olaylardan bahsetmiş. En sonunda da bu ormanda sıkışıp kaldığını, çıkış yolu bulamadığını anlatmış. Maymunlar Hayalci'ye yardım edeceklerini söylemişler. Hayalci buna çok sevinmiş. Hayalci'nin rahatlıkla havalanabilmesi için onu yüksek bir ağaca taşıyarak çıkarmışlar. Ağacın tepesine geldiklerinde maymunlar sormuş:

- Peki şimdi ne yapacak, nereye gideceksin?

Hayalci yanıtlamış:

- Yaptığım yolculukta bir çok yeni yer gördüm, bir çok şey öğrendim. Ama fark ettim ki evimden başka bir yerde yaşayamam. Şimdi bu öğrendiklerimle birlikte eve dönme vaktim geldi, demiş.

Hayalci kanatlarını açmış, maymunlara veda edip havalanmış. Eve doğru yol aldıkça evden ne kadar uzaklaştığını anlamış ve evini özlemiş. Hayalci'nin aklında şu varmış: Evin-den uzaktayken öğrendiği şeyleri hiç unutmayacak, oradakilere de anlatacak, bilgisini paylaşacakmış.

Hayalci eve yaklaştıkça tanıdık manzaralar görüyormuş. Sonunda eve dönüş yolculuğu bitmiş ve Hayalci yolculuğunun en başında havalandığı buzulun üzerine inmiş. Hayalci'nin inişi esnasında çevredeki tüm penguenle şaşkın bir şekilde toplanmışlar. Yere inenin Hayalci olduğunu anladıklarında şaşkınlıkları daha da artmış. Herkes kendi arasında bunun nasıl mümkün olabileceğini tartışıyormuş. Hayalci kendine gelip konuşmaya başladığında herkes dikkatle onu dinlemiş. Hayalci:

- Merhaba sevgili ailem ve arkadaşlarım. Eve döndüm. Sizlere anlatacak çok şeyim var.

Bunun üzerine Hayalci yolculuğunda başına gelenleri, ona yardım edenleri ve öğrendiği şeyleri tek tek anlatmış. Onu dinleyenler yer yer eğlenmiş yer yer üzülmüşler. Ama en çok da Hayalci'nin hayallerine inanmayıp onunla alay ettikleri için pişman olmuşlar.

O günden sonra Hayalci penguenler arasında fikir danışılan, saygı duyulan biri haline gelmiş. Ne kadar zaman geçse de Hayalci yaşadığı macerayı hiç unutmamış, her zaman hayaller kurmaya devam etmiş.

Ali Yavuz UÇAN

JET TİMUR

Bir varmış bir yokmuş, Timur isminde bir çocuk varmış. Timur ve ailesi ormanları ve piknik yapmayı çok severmiş. Günlerden bir gün yine ormanda kampa gitmişler. Kamp-tan dönerken arabanın önüne bir tavşan atlamış. Timur tavşanı fark edip babasını uyar-mış ve arabayı durdurmuşlar. Tavşan çok korkmuş. Timur tavşanı kucağına alıp yolun karşısına geçirmiş ve tavşanı sevip sakinleş-

tirmiş. Benim adım Timur benden korkma ben hayvanları çok severim demiş. Sakinleşen küçük tavşan Timur'a teşekkür etmiş ve benim adım Tavşan Zıpzip demiş. Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim Timur kardeş demiş. Ve bu iyiliğinin karşılığında sana bu hız iksirini vermek istiyorum lütfen kabul et demiş. Timur da teşekkür etmiş ve bu iyiliği sana karşılık beklemeden yapmıştım demiş ve iksiri alıp içmiş ve tavşanla vedalaşıp evine dönmüş.

Ertesi gün Timur okula gitmiş okulda koşu yarışması varmış. Timur da bu yarışmaya katılan çocuklardan biriymiş. Yarışma başlamış ve Timur yarışmanın birincisi olmuş. Öyle ki en yakın rakibine on tur fark atmış. Yarışmayı izleyen insanlar gözlerine inanamamışlar ve arkadaşları artık Timur'a jet lakabını takmışlar. Bütün ülke Jet Timur'u tanımış. Bunu duyan Hüseyin Bolt, Jet Timur'a meydan okumuş. Jet Timur ve Hüseyin Bolt yarışmaya karar vermişler. Herkes nefeslerini tutup yarışmayı izlemeye başlamış. Bütün dünya bu yarışmayı izliyormuş. Jet Timur hiç zorlanmadan yarışıyormuş. Hüseyin Bolt onun tozuna bile yetişemiyormuş. Yarış bittiğinde Jet Timur Hüseyin Bolt'a üç tur fark atarak yeni dünya rekoru kırmış. O artık dünyanın en hızlısıymış.

KAHRAMAN MECÜ

Bir varmış bir yokmuş, çok kalabalık bir şehirde süper kahraman Mecü yaşamış. Mecü'nün bir de Ditşark adında köpeği varmış. Mecü ve Ditşark bu şehri kötülüklerden koruyan özel güçlere sahip süper kahramanlar olmuş. Günlerden bir gün Mecü gelişmiş hisleriyle şehirde bir kargaşa olduğunu hissetmiş. Üstün duyma yeteneğini kullanarak sorunun olduğu yeri hızlıca bulmuş ve Ditşarkla birlikte uçarak oraya gitmiş. Gittiği yer bir inşaat alanıymış ve hırsızlar bu inşaatı soymuşlar, bütün malzemeleri çalmışlar ama asıl sorun, inşaatın bekçi köpeği olan Duran'ın yeni doğmuş yavrularını da satmak için çalmışlar. Duran safkan Kangal köpeğiymiş ve yavruları da kendi de çok kıymetliymiş. Duran zincirli olduğu için hiçbir şey yapamamış, durmadan havlıyormuş. Mecü sakin olmasını, yavrularını ona sağ salim getireceklerini söylemiş ve hızlıca köpeği Ditşarkla birlikte uçarak şehirde hırsızları aramaya başlamışlar. Üstün işitme gücüyle havlayan yavru köpeklerin sesini duymuş ve hemen hırsızların olduğu yere gitmişler. Bir de ne görsün bu köpekler Duran'ın yavruları değilmiş. Sonra yan dükkandan ge-

len yavru köpek seslerini duymuş, hırsızlar Duran'ın yavrularını satıyormuş. Mecü hırsızlardan köpekleri almaya çalışırken yardımına Ditşark ve Mecü'nün kardeşi Meçu gelmiş. Meçu köpekleri alıp Duran'a götürmüştü. Yavrularına kavuşan Duran mutluluktan havalara uçmuş, bir daha yavrularını yanı başından hiç ayırmamış. Mecü de hırsızları yakalayıp cezalarını vermek için köpeğiyle birlikte Köprü meydanına gitmiş, kardeşi Meçü'ye de oraya gelmesini söylemiş. Meçu geldiğinde birde ne görsün Mecü ve Ditşark hırsızların kafasına papuç geçirmiş, burunlarına palyaço burnu takmış, ayaklarına palyaço ayakkabısı giydirmiş, meydanda gezdiriyolarmış. Bütün insanlar hırsızlara gülüyormuş. Yeterince rezil olduktan sonra da onları polise teslim etmişler. Asıl cezalarını artık polisler verecekmış. Bu görevi de tamamlayan süper kahramanlarımız mutlulukla evlerine dönmüşler. Akşam uyumadan önce Duran'ın teşekkür seslerini duymuş ve mutlulukla uykuya dalmışlar.

Ayşe Nazlı HARPUT

GÜNEŞ İLE DENİZ

Küçük kumsala çok sıcak bir güneş vuruyormuş. Ama güneş bunun farkında değilmiş. Deniz uyanmış ve güneşe seslenmiş. Güneş denizin sesini duyunca hemen ısısını azaltmış. Deniz güneşe çok kızmış, Güneş denizden çok utanmış hemen denizden özür dilemiş. Deniz onu uyarmış, güneş de bir daha yapmayacağına söz vermiş. Deniz onu affetmiş, Güneş çok sevinmiş.

Güneş birden tek denizi değil insanları da rahatsız ettiğini fark etmiş. Bu sefer denizin dediğini anlamış. Deniz güneşe çok iyi bir ders vermek istemiş, deniz erkenden kalkıp arkadaşı Ponçik'e güneşin yanına gelip ötmesini istemiş. Ponçik yüksek sesle ötmeye başlamış. Güneş sestten rahatsız olup uyanmış. Önünde duran kuşu fark etmiş, birden aklına dün yaptığı şey gelmiş. Güneşin uyanıldığını gören deniz Ponçik'e gitmesini söylemiş. Güneş yaptığı hatanın ne kadar kötü olduğunu anlamış. Aynı şeyi kendisine yapılmasını istemezmiş.

Güneş ve deniz uyumuşlar. Güneş rüyasında hiç rahatsız edilmediğini görmüş. Deniz de güneşin dürüst olduğunu görmüş. Birlikte çok güzel günler yaşamışlar.

TOPRAK İLE AĞAÇ

Bir varmış bir yokmuş. Bir gün , toprak sabah ağacın ağladığını görmüş, toprak hemen sormuş. Ağaç hemen cevap vermiş :

-Bugün dallarımda hiç elma yok, demiş. İkisi de çok üzülmüş.

Birden toprağın aklına bir fikir gelmiş. Ağaç çok heyecanlanmış. Toprak:

-Akşam uyuyormuş gibi yapıp izleyelim demiş.

Ağaç bu fikri çok beğenmiş. Birlikte izlemişler ve birde ne görsünler..

Küçük bir kuş elmaları yere atıyormuş. Kuşu görünce ikisi de çok mutlu olmuşlar

çünkü o kuş ağacın arkadaşıymış. Hep birlikte arkadaş olup uyumuşlar.

Ayşe YAZICI

AYŞE'NİN BAHÇESİ

Sıcak bir ilkbahar sabahıymış. Ayşe havanın böylesine güzel olmasına çok sevinmiş. Çünkü bahçeye gidebilirmiş. Ayşe bahçeye gidince kedilerle, ağaçlarla, çiçeklerle konuşmaya başlar, onlarla sohbet ettikçe zamanın nasıl geçtiğini anlamazmış. Ama o gün bir şey fark etmiş. Köşedeki papatyanın hali! Boynunu bükmüş, üzgün üzgün bakıyormuş.

Ayşe yanına gidip neler olduğunu öğrenmek istemiş. Bu güzel günde papatyasının sorunu ne olabilirdi ki?

Ayşe:

-Güzel papatyam senin neyin var, neden böyle üzgünsün?

Papatya:

-Ben bu köşede çok yalnızım, tek başıma çok sıkılıyorum. Sizin sohbetlerinize katılamıyorum, demiş. Bunları duyan Ayşe çok üzülmüş. Ne yapabilirdi ki? Ayşe olanları babasına anlatmaya karar vermiş ve babasının yanına gitmiş. Babasına her şeyi anlattıktan sonra papatyasını diğer çiçeklerin yanına taşıyabileceğini söylemiş. Ayşe çok sevinmiş. Ayşe'nin babası papatyayı nazikçe yerden çıkarıp diğer çiçeklerin yanına yerleştirmiş. Papatya o kadar mutlu olmuş ki! Artık yalnız değilmiş. Şarkılar söylüyor diğer çiçeklerle sohbet ediyormuş. Bunları gören Ayşe de çok mutlu olmuş ve öyle bir şey anlamış ki! Hiç kimse yalnız yaşayarak mutlu olmazmış. Hayat sevgiyi, saygıyı, hoş sohbetleri paylaşınca daha güzelmiş. Tıpkı papatyasında olduğu gibi. Herkes mutluluğu hak edermiş.

DENİZDEKİ MARTI

Bir varmış bir yokmuş. Masmavi çok güzel bir sahil köyü varmış. Burada çok yaramaz, bir o kadar da tatlı bir martı yaşarmış. Martıçıĝın Şule adında şirin bir arkadaşı varmış. Şule dalgalarla oynamaya, kumlarda yalın ayak gezmeyi çok severmiş. Sahildeyken güzel martıyla oyunlar oynarmış. Her şey böyle güzel devam ederken bir gün Şule sahile inmiş. Aman Allahım! Neler oluyor öyle? Şule gördün mü olanları? Kıyıya yunus balığı vurmuş. Hadi ona yardım edelim, demiş.

Hemen yunus balığının yanına gidip, neler olduğunu anlamaya çalışmışlar.

Yunus balığı:

-Ben tatlı tatlı denizde yüzerken, rüzgar çıktı ve dalgalar hızını arttırdı. Sonra deniz beni kıyıya attı. Lütfen denize dönmem için bana yardım edin, demiş. Ama Şule ve martı bunu nasıl yapacaklarını bilememişler. Hemen büyüklerinden yardım istemişler. Yardımlaşarak yunus balığının denize dönmesini sağlamışlar. Böylelikle herkes çok mutlu olmuş. Şule de yardımlaşmanın nasıl güzel bir şey olduğunu anlamış.

Elif Duru APALI

CESUR SU DAMLALARI

Bir varmış bir yokmuş, bir su damlası varmış. Bir gün su damlası arkadaşlarıyla ormanda buluşup, sohbet ediyormuş. Su damlası arkadaşlarına "Acaba biz ne zaman yağmur olarak yağacağız, baksanıza bu orman çok renksiz herkes bizi bekliyor, çiçekler, bitkiler, hayvanlar..." demiş. Diğer su damlaları ise aşağıya düşmekten korktuklarını söylemiş.

Su damlası arkadaşlarının bu eğlenceli atlayıştan korkmalarına anlam verememiş. Trambolinde zıplarken nasıl mutlu oluyorsak öyle olacak demiş ve arkadaşlarını bulutlardan aşağı atlamaya ikna etmiş.

O kadar zevkliymiş ki, dünyadaki bütün su damlaları da atlamaya başlamış. Hayvanlar bitkiler çok mutlu olmuş, orman gökkuşuğu gibi rengarenk olmuş.

PIRIL İLE ZENCEFİL

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde iki tane midilli arkadaş varmış. Birinin adı Pırıl, diğerinin adı Zencefil imiş. Pırıl adı gibi pırıl pırıl, dişleri bembeyaz, tüyleri parlak mı parlakmış. Zencefil ise o kadar pismiş ki, dişlerini fırçalamaz, tüyelerini hiç mi hiç taramazmış. Kirli kirli gezermiş.

Bir gün Zencefil çok hastalanmış. Arkadaşı Pırıl onu veterinerine götürmeye karar vermiş. Zencefil'i gören veteriner durumunun çok ciddi olduğunu anlamış. Veteriner Zencefil'e, "mikroplar vücudunu ele geçirmiş ve orada çok mutlular" demiş. Zencefil, "anlamalıydım! Dişlerimi fırçalamak istiyordum içimden bir ses fırçalama diyordu, demek onlar kötü mikroplardı" demiş.

Veteriner, mikroplardan kurtulması için Zencefil'e aşı yapmış. Ama Zencefil'in o eski sağlıklı haline dönmesi uzun zaman almış. Bir daha mikropların vücuduna girmesine izin vermemiş.

Eymen AKTAŞ

METE İLE KÖPEKBALIĞI

Bir varmış bir yokmuş. Zamanın birinde Mete adında bir çocuk yaşamış. Mete'nin babası balıkçıymış. Güneşli bir pazar günü İstanbul boğazına oltayla balık tutmaya gitmişler.

Ancak gün boyu bir tane bile balık tutamamışlar. Tam vazgeçip eve döneceklerken, son bir defa oltalarını denize sallamışlar. Masal bu ya; oltaya Jaws adında bir köpekbalığı takılmış. Mete ve babası güçlü bir şekilde oltanın makarasını sarmış ve köpekbalığını yakalamışlar. Mete:

-Babacığım ne zamandır senden beslemek için bir köpek istiyordum, Jaws benim köpeğim olabilir mi ? diye sormuş babasına.

Babası Mete'ye kahkahalarla gülmüş ve olur mu öyle şey oğlum diyerek evin yolunu tutmuşlar.

Eve varıp bagajı açan Mete'nin babası gözlerine inanamamış. Jaws gerçekten de bir köpeğe dönüşmüş ve havlamaya başlamış. Jaws adında bir köpeğe sahip olan Mete hayallerine kavuşmuş.

UZAY ARACI

Bir varmış bir yokmuş. Ali Kerem adında bir çocuk çiftlikte annesi, babası ve abisiyle birlikte yaşıyormuş. 1. sınıfta okuyan Ali Kerem uzayda yaşayan canlılar olup olmadığını çok merak ediyormuş. Her akşam evlerinin yakınındaki mısır tarlasına gidip gökyüzüne bakıyormuş.

Bir gün yine mısır tarlasına gitmiş. Gökyüzünde uzay aracı olduğunu fark etmiş. Başlamış izlemeye, aaa! Bir de ne görsün? Uzay aracı ışınlarını mısır tarlasına indirmiş ve tarlada otlayan ineği uzay aracına almışlar. Ali Kerem çok şaşırılmış, olup biteni ailesine anlatmış, ailesi anlatılanlara inanmamış ve Ali Kerem'e gülmüşler.

Sabah olduğunda hayvanlarını otlatmak için ahıra giden Ali Kerem'in babası ineklerinden birinin ahırda olmadığını fark etmiş. Oğlunun doğru söylediğini anlamış. Bundan sonra baba, oğulları ne söylerse inanacağına dair söz vermiş ve mutlu mesut yaşamışlar.

Gülsena AYDIN

SİHİRLİ KALEM

Bir zamanlar, Dilara adında bir kız varmış. Bu kız 1.sınıf öğrencisiymiş. Kendisi sınıfta çok çalışkan, öğretmenin her sorduğuna cevap veren birisiymiş. Dilara çok çalışkanmış fakat evde ödev yapmaktan pek hoşlanmıyormuş. Bir gün Avustralya'dan Meryem teyzesi elinde hediyelerle evlerine gelmiş. Dilara heyecanla kutuyu açmış ve karşısında bir kalem görmüş. Açıkçası pek sevinmemiş. Ertesi gün ödev yaparken söylenmeye başlamış. O da ne! Kalem konuşmaya başlamış "Ödevini ben yapabilirim" demiş. O günden beri Dilara'nın ödevlerini kalem yapıyormuş. Dilara sadece oyun oynuyormuş. Gel zaman git zaman Dilara öğretmenin sorularına cevap veremiyor ve düşük notlar alıyormuş. Sebebini bir türlü çözemiyormuş. Yine bir gün okuldan gelince çantasını bırakmış ve kalemine "Matematik ödevimi yap!" demiş. Ve işte o an anlamış ki başarısızlığının sebebi bu kalemmiş. Kalem bir kutuya koymuş ve bundan sonra ödevlerini kendisi yapmış. Ve başarılı olmaya devam etmiş.

SÜPER KAPLUMBAĞA

Güneşli bir günde dere kenarında yavaş yavaş yürürken, anne tavşan hızla koşarak “Merhaba Hızlı. Nasılsın?” diyerek hızla uzaklaştı. Galiba isimden nefret ediyordum. Benim gibi yavaş birine neden Hızlı ismi konsun ki? Arkadaşlarım sürekli Hızlı! Hızlı! Diyerek dalga geçerlerdi. Ve ben her zaman buna çok üzülüyordum. Oh nihayet dere kenarına geldim. İmdat! Yardım edin! Evim yanıyor! Aman Allah’ım bu anne tavşanın sesi. Nasıl yardım edebilirim? Keşke bende hızlı olabilseydim diye düşünürken birden tavşandan bile hızı koşabildiğimi fark ettim. Anne tavşanın evine gelmiştim bile. İçeride kalan yavruyu dışarıya çıkarıp dereden su taşıyıp yangını söndürmüştüm. Artık adımdan ve kendimden gurur duyuyordum. Çünkü artık tüm hayvanlara yardım edebiliyordum.

Henna ŞAHİN

ÇİKOLATA HAZİNESİ

Bir varmış, bir yokmuş. Salam ve Panda diye iki tane çocuk varmış.

Bir gün kuzenleri Titiz Meyve ve Komik Papağan'ın evine gitmişler. Orada küçük bir Canavar Köpek görmüşler. O Canavar Köpek Titiz Meyve ve Komik Papağan'ın kardeşiymiş. Sonra birlikte dondurma yemişler. Ve Luna Park'a gitmişler. Orada dönme dolabına binmişler.

Sonra eve dönmüşler. Sonra evde twister oynamışlar. Ardından sıkılıp resim çizmişler.

Anneleri onlara dışarı çıkmalarını söylemiş. Bahçe de hazine bulmuşlar. Hazineyi kuyumcuya götürmüşler. Kuyumcu bunun çikolata olduğunu söylemiş. Ve hep beraber yemişler. Akşam olunca evlerine gidip uyumuşlar.

MAYMUN DÜNYASI

Bir varmış bir yokmuş. Bir gün maymunlar dünyasında çocuklar top oynuyorlarmış. Çocuklar top oynamaktan sıkılıp evlerine gitmişler. Yemeklerini yiyip yatmışlar.

Ertesi gün okula gittiklerinde öğretmenleri onlara bugün gezi olduğunu söylemiş. Geziye gittiklerinde en küçük maymun bir odada güzel ve sade bir dolap bulmuş. Büyük maymunlar demiş ki: 'Haydi gelin saklambaç oynayalım'.

En küçük maymun dolabın içine girdiğinde gözlerine inanamamış. Dolabın içinden bir ormana açılmış. Ormanda hiç tanımadığı hayvanlar varmış. Bazı hayvanlarla arkadaş olmuş, onlarla sohbet etmiş. Ama bir şey fark etmiş, orada hiç maymun yokmuş! Küçük maymun 'Ben gitmeliyim' demiş. Ve geziye geri dönmüş.

Gezi bittiğinde evlerine gitmişler. Küçük maymun eve gittiğinde olanları ailesine anlatmış. Ailesi inanmasa bile o inanıyormuş. Yemeğini yiyip yatmış.

Selim Talha ÖZDEMİR

KELOĞLAN

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde. Uzaklarda bir ülke varmış. Ülkenin bir kralı varmış. Kralın bir kızı varmış. Fakat kızı çok hastaymış, sürekli uyuyormuş. Günlerden bir gün kral ülkenin her tarafına haber salmış. Kızımı iyileştiren kim olursa olsun onu mükafatlandıracağım demiş. Kızım ile evlendireceğim, iyileştiremezse hapse attıracağım demiş.

Günlerden bir gün Keloğlan bahçede çalıştıktan sonra ağacın dibine yaslanmış dinleniyormuş. Birden bir karganın sendeleyerek uçtuğunu görmüş. Sonra karga birden Keloğlan'ın önüne düşmüş. Hemen kanadına merhem sürmüş, bağlamış, ona yiyecek vermiş. Bir hafta sonra bahçeye götürüp kargayı salıvermiş, karga uçup gitmiş. Biraz sonra karga geri gelmiş ve Keloğlan'ın önünde durmuş. Konuşmaya başlamış:

- Sen çok iyi bir insansın. Sana bir sır vereceğim. Kralın kızını iyileştirecek ot Kaf Dağı'nın tepesinde, kartal yuvasının üstünde, demiş. Oraya gitmek için bir vadiden geçeceksin. O vadiyi yedi başlı ejderha koruyor. O ejderhayı geçmek için vadinin önünden

akan dereden su içerek görünmez olacaksın. Unutma bir şişe su da yanına al, dönüşte lazımlı olacak.

Keloğlan karganın dediklerini yapmış. Yedi başlı ejderhayı geçmiş ve Kaf Dağı'nın tepesine çıkıp kartal yuvasının üstündeki ottan çantasına koymuş. Hemen geri dönmüş. Yanına aldığı suyu içerek tekrar yedi başlı ejderhayı geçmiş.

Hemen saraya kralın yanına gitmiş. Ben kızınızı bir haftaya iyileştirebilirim demiş. Kral ona izin vermiş. Keloğlan yanında getirdiği otları kaynatıp suyunu prensese içirmiş. Bunu yedi gün boyunca her gün yapmış. Yedi günün sonunda prenses uyanmış ve Keloğlan'ı karşısında görünce çok sevinmiş.

Kral sözünde durmuş. Kızı ile Keloğlan'ı evlendirmiş. 40 gün 40 gece düğün yapmışlar. Sarayda çok mutlu olmuşlar.

Semih Kaan ŞAHİN

KELOĞLAN VE KUYUDAKİ DEV

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde develer tellal iken pireler berber iken annesinin beşiğini tıngır mıngır sallayan bir Keloğlan varmış. Zaman geçmiş, Keloğlan büyümüş, evlenecek yaşa gelmiş bir delikanlı olmuş. Annesi Keloğlan'ı evlendirmek için çok uğraşıyormuş ama Keloğlan hiç bir kızla evlenmeyi kabul etmiyormuş. Çünkü o padişahın kızıyla evlenmek istiyormuş. Annesi oğlum bu sevdadan vazgeç koskoca padişah kızını sana verir mi hiç dese de Keloğlan bu sevdadan vazgeçmemiş ve padişahın sarayına gitmek için yollara düşmüş. Az gitmiş uz gitmiş dere tepe düz gitmiş, yollarda çok yorulmuş, çok susamış, gördüğü bir kuyuya su içmek için yaklaşmış. Bakmış ki kuyunun dibinde çok az su kalmış, hemen kuyuya atlamış ve o sudan avuç avuç içmiş. Oh ne lezzetli, oh ne güzel bir su diyerek içmiş. O sırada kuyudan koskocaman bir dev çıkmış. Keloğlan'ı yakalamış.

- Hey çocuk sen benim kuyumda ne geziyorsun? demiş. Keloğlan da ona:

- Sakin ol dev kardeş. Ben bir garip Keloğlanım ve senin kuyundan bir kaç yudum su

içtim. Neden bana kızılıyorsun? Demiş. Sana bu güzel suyun için minnettarım demiş. Dev de ona:

- Sen gerçekten benim kuyumdaki suyu beğendin mi? Demiş. Keloğlan da:

-Elbette beğendim. Günlerdir aç ve susuzum. Buz gibi suyu beğenmez olur muyum demiş. Dev bunu duyunca çok sevinmiş ve Keloğlan'a:

-Oysa hiç kimse benim suyumı beğenmez ve içmez. Ne zaman benim suyumdan biri su içse çok kötü çok pis kokuyor der ve bir daha bu sudan asla içmezdi, madem sen benim suyumı çok beğendin ve bana da teşekkür ettin ben de sana bundan sonra çok zorda kaldığında kullanman için kraliçe karıncanın kanadını vereceğim demiş. Keloğlan çok şaşırılmış. Kraliçe karınca da kim demiş. Dev ona:

-Yıllardır benim kuyumun suyunu sadece karıncalar içiyor ve biz karıncaların kraliçesi ile dost olduk. Ve bu kanadını bana verdi. Ne zaman bu kanadı sallarsam kraliçe karınca bütün karıncalarını toplayıp yardıma geliyor. Bundan sonra kraliçe karınca senin dostun olsun demiş.

Keloğlan kanadı almış. Mendilin içine saklamış. Dev ile vedalaşmış tekrar yola koyul-

muş. Sonunda padişahın sarayına ulaşmış. Saraydaki vezire padişahın kızıyla evlenmek istediğini söylemiş. Vezir de ona padişahımız bu akşam kızıyla evlenmek isteyen delikanlılara bir yarışma yapacak, kim birinci olursa kızını onunla evlendirecek demiş ve Keloğlan da akşam yarışmaya katılmayı kabul etmiş. Akşam olup karanlık olunca padişah bütün delikanlılara birer çuval buğday vermiş. Bu buğdayların içi taşlı imiş, kim bu buğdayları içinde bir tane taş kalmayacak şekilde ayıklar ise kızımı onunla evlendireceğim demiş. Hiç kimse karanlıkta taşları ayıklayamamış. Keloğlan da kraliçe karıncanın kanadını sallamış ve kraliçe karınca bütün karıncaları toplayıp Keloğlan'a yardıma gelmiş ve kısa bir sürede buğdayın içindeki tüm taşları ayıklamışlar. Bunu gören padişah ve veziri gördüklerine inanmamışlar. Keloğlan'a verdikleri sözü tutup kızıyla evlenmesine izin vermişler. Keloğlan da köyüne dönmüş, kırk gün kırk gece düğün yapıp ömür boyu mutlu mutlu yaşamışlar. Kuyudaki dev arkadaşını ve ona yaptığı iyiliği hiç bir zaman unutmamış.

SIHIRLİ TAS

Bir varmış bir yokmuş. Çok eski zamanlarda yaşayan bir kız çocuğu varmış. Bu kız çok ama çok fakirmiş evlerinde yiyecek hiçbir şey yokmuş. Günlerdir aç duruyormuş. Bir gün yiyecek bir şeyler bulmak için ormana gitmiş. Ormanda dolaşırken bir adam görmüş, adamın önünde çok güzel bir sofraya varmış. Kız yiyecekleri görünce dayanamamış "amca günlerdir açım bana biraz yiyecek verir misin?" demiş. Adam küçük kıza çok acımış ve ona bir tane tas vermiş "bu tas sihirli istediğin kadar yemek yapıp yiyebilirsin" demiş. Kız koşarak evlerine gitmiş heyecanla "pişir tasım pişir demiş" tasta çok güzel yemek pişmeye başlamış. "Dur tasım dur" deyince tas durmuş. Böylece her gün istediği yemeği yiyor hiç aç kalmıyormuş. Bir gün puding pişirirken "dur tasım dur" demeyi unutmuş ve pudingler taşıp sokaklara dökülmüş. Ve sokaktaki çocuklar doya doya puding yemiş. Çocuğun biri kızın tasını çalmak istemiş. Küçük kız tasımı bırak onu alamazsın demiş. Diğer çocuk ben ve benim gibi bir sürü çocuğun bu tase ihtiyacı var, çünkü biz yiyecek bir şey bulamıyoruz demiş. Küçük kız o çocuğa

çok üzülmüş merak etmeyin bundan sonra pişir tasım pişir bu çocukların hepsini doyur diyeceğim ve bundan sonra her gün sihirli tasın yemeklerinden istediğiniz kadar yiyebileceksiniz demiş. Diğer çocuklar bunu duyunca çok sevinmişler ve artık her gün onlar da küçük kıza beraber sihirli tasın çok güzel yemeklerinden yemişler. O günden sonra o ülkede hiçbir çocuk aç kalmamış.

Yusuf Taha DERVİŐOĐLU

DELER

Bir varmış bir yokmuş. Ali ve ailesi pikniğe gitmişler ama Ali çok yaramazlık yapmış. Sonra Ali uzaklaşmış, karşısına karga çıkmış. Burada tehlikeli şeyler var demiş karga. Ali kargayı dinlememiş ve bir mağaraya girmiş. Sonra dev gelmiş ve onu yiyecekken hayvanlar Ali'yi kurtarmış. Zürafa onu annesine götürmüş. Ali de bir daha yaramazlık yapmamış.

BALIKLARIN DÜNYASI

Bir varmış bir yokmuş. Ahmet'le babası balık tutmaya gitmişler. Oltalarını atmış balık bekliyorlarmış. Ahmet oltayı atacakken dengesini kaybetmiş sonra suya düşmüş.

Denizin içine batan Ahmet'i yunus sırtına almış, sonra yunus korkma sana bir şey yapmam demiş. Sonra evine götürmüş. Deniz canlılarını ilk kez gören Ahmet çok şaşırmış. Yunusa teşekkür etmiş babasının yanına gitmiş.

Zeynep Ece KAYA

GÜZEL PRENSES

Bir varmış bir yokmuş. Bir zamanlar uzak ülkelerden birinde güzel mi güzel iyi kalpli bir prenses yaşarmış. Annesi ve babası onu çok severmiş. Bir gün bu güzel prenses hastalanmış. Babası ülkedeki bütün doktorlardan yardım istemiş. Yapmayanı hapse atacakmış. Ülkedeki bütün doktorlar prensesi iyileştirebilmek için bütün ilaçları getirmişler. Ama

prenses bir türlü iyileşememiş. Daha çok hastalanmış. En son bir adam gelip demiş ki:

-Ben bu ilacı buldum! Adı da SEVGİ; demiş. Ama prensesin babası demiş ki:

-Bu ne kadar saçma bir ilaç. Çünkü biz zaten kızımızı çok seviyoruz; diye adamın dediğini doğru bulmamış. Ama adam demiş ki:

-Bu sevgi farklı. Padişah:

-Bu ilaç nerede o zaman? diye sormuş. Adam:

-Siz kızınızı seviyorsunuz ama kızınızın da bir şeyler sevmesi gerek; demiş.

Onun üzerine babası bahçeyi birbirinden güzel kokan ve rengarenk çiçeklerle doldurmuş. Prenses bahçeye çıkınca ne görsün. Bir sürü çiçek uçuşan kelebekler, köprü görmüş ve önünde altın bir yumurta görmüş. O yumurtayı çok sevmiş. Mutluluktan köprüye doğru koşmuş. Babası o adama teşekkür etmiş. Prenses çiçekleri seve seve iyileşmiş. Sonra sevginin her şeyin ilacı olduğunu anlamış.

MINİK SU

Bir varmış bir yokmuş. Bir zamanlar masal ülkesinde yaşayan bir su damlacığı varmış. Bu su damlacığının adı Mucukmuş. Mucuk'un bir de abisi varmış. Mucuk'un abisinin adı Sucuk'muş. Mucuk'un abisi Sucuk okula gidiyormuş. Mucuk okula gitmediği için abisi okuldayken tek başına oynuyormuş. Çok sıkı-lıyormuş. Sucuk okuldan gelir gelmez Mucuk ona soru sormaya başlamış:

-Abi okul nasıl bir yer? Arkadaşın var mı?

Abisi:

-Çok güzel bir yer.

Mucuk da okula başlayıp arkadaşları olup okulu çok sevmiş. Mucuk burada her zaman okula gidip mutlu mutlu okuma yazmayı öğrenmiş.

Ecesu ÖZAY

FARKLILIK HAYATI DEĞİŞTİRMEZ

Bir varmış, bir yokmuş... Eski zamanlarda ormanda av yapan avcının silah sesinden korkup, kendisini yuvasına kapatan bir sincap varmış. Günlerce yuvasından çıkmamış. Bir süre sonra yuvasının önüne bir kuş gelmiş. Kuş ona:

- Sincap kardeş, sincap kardeş, lütfen benimle arkadaş olur musun? demiş.

Sincap:

- Git buradan, ben kimseyle arkadaş olmak istemiyorum. Yuvamdan hiç çıkmayacağım demiş.

Bunun üzerine kuş:

"Ama kimse benimle oynamıyor, kimse benimle arkadaş olmuyor; lütfen sen benimle arkadaş olur musun? demiş, Sincap "Neden kimse seninle arkadaş olmasın ki?" diye sormuş. Kuş anlatmaya başlamış:

- Benim kanadım bir avcı yüzünden yaralandı. Artık onlar gibi uçamıyorum. O yüzden beni aralarına almıyorlar. demiş. Sincap yavaşça süzülerek yuvadan çıkmış. Demiş ki;

- Ben de avcının silah seslerinden korktuğum için benimle dalga geçiyorlar, ben

de kimseyle konuşmak istemiyorum artık. O yüzden yuvama kapattım kendimi.”

İkisi de birbirinin durumunu çok iyi anlamış. Bu onların çok iyi bir arkadaşlık kurmalarına sebep olmuş. Sincap ve kuşun arkadaşlığını görenler gözlerine inanamamış. Çoğu kişi onlara;

“Siz aynı türden değilsiniz, arkadaş olmanız çok saçma” demiş. Ama onlar bu söylemleri hiç umursamamışlar. Farklı türden olsalar da güzel arkadaşlıklarına devam edip, çok iyi anlaştıklarını herkese göstermişler.

Gökten 3 elma düşmüş...

Biri yazanın, biri okuyanın, biri de farklılıklara hiç aldırmayıp herkesle arkadaş olabilesinin başına...

HAYAL KURMAK GÜZELDİR

Bir varmış, bir yokmuş... Dünyalar güzeli, tatlı mı tatlı, akıllı mı akıllı, meraklı ve hayalleri çok olan Merve adında mutlu bir kız varmış.

Bir gün Merve'nin babası Merve'ye “Sana bir sır vereceğim ama gülmeyeceksin” demiş.

Merve çok heyecanlanmış ve babasına hemen anlat demiş. Babası da anlatmaya başlamış. Demiş ki;

- Ben senin yaşlarındayken kalemleri birleştirip bir yunus yapmaya çalışırdım.

Merve, “Nasıl yani?” demiş.

Babası anlatmaya devam etmiş:

- “İlk olarak renkli keçeli kalemlerimi alıp birleştiriyordum. Sonra uyumadan önce kalemlerin ucuna bir kablo bağlayıp fişe takıyordum. Sonra uyandığımda kabloyu çıkarıyor, canlanmasını bekliyordum. Ama hiçbir zaman kalemlerden yaptığım yunusum canlanmadı.”

Merve babasının anlattıklarından çok etkilenmiş ve babasının hayalini denemek istemiş. Merve heyecanla iş başına düşmüş. Babasının anlattığı gibi kalemleri yan yana birleştirerek bir aslan ortaya çıkarmış. Bütün

arkadaşlarına kurduğu hayalini ve yaptığı aslan resmini anlatmış. Kimileri merakla dinlemiş, kimileri alay etmiş. Ama Merve hiçbirine aldırmamış. Uyumadan önce kalemlerin ucuna kablo bağlayıp fişe takmış. Heyecandan uzun süre uyuyamasa da sonra derin bir uykuya dalmış. Sabah erkenden kalkmış ve babasının anlattığı gibi fişi çıkarıp aslanın canlanmasını beklemiş. Sonra bir şeyler olmaya başlamış. Önce gözlerini kırpmış aslan, sonra tamamen canlanmış.

Merve heyecanla babasının yanına gitmiş. Hemen babasına olanları anlatmış. Birlikte aslana bakmışlar. Babası da gözlerine inanamamış. Onun hayallerini kızının gerçekleştirmiş olması onu çok gururlandırmış.

Babası kızına şöyle demiş:

- Güzel kızım. Bu hayalleri yıllar önce ben de kurdum. Ama bana gülmelerinden çekindiğim için hiç kimseye anlatamadım. Ve şu an daha iyi anlıyorum ki, hayallerimi gerçekleştireceğime yeterince inanmamışım. Ama sen kimseden hiç çekinmeden bir hayal kurdun ve şu an hayalin gerçeğe dönüştü. Başarının altın anahtarı inanmak ve hayal kurmaktır. Kaç yaşına gelersen gel, bunlardan sakın vazgeçme.

Merve babasının söylediklerini kulağına küpe yapmış. Aslanla çok iyi arkadaş olmuş. Beraber büyümüşler. Ve ne kadar büyürlerse büyüsünler hayal kurmaktan ve hayallerine inanmaktan hiç vazgeçmemişler.

A. Sena SAMUR

3/A SINIF ÖĞRETMENİ

CANIM ÇOCUK

Her yer cıvıl cıvıl,
Koşturuyor çocuklar.
Çocuk deyip geçme sakın,
Bir devrin geleceği onlar.

Minik gözler etrafta,
Bakıyor sana merakla.
Haydi durma sende başla,
Hayatlarına dokunmaya.

Ah çocuk, canım çocuk!
Üzülme sakın, yorulma.
Koşmanın kıymetini bil.
Dönülmez bir daha bu yaşlara.

Yapamam olmaz diye korkma.
Çabalamaktan yorulma.
İnanmak en önemli nokta,
Hayallere ulaşmaya.

Gülen gözlerin hiç solmasın.
Gün gelip darılmasın.
Mutlu olmak çok kolay.
Durma koş yarınlara.

Ayşe Naz KUMRU

ANNE GİBİ BABA GİBİ

Öğretmenim bilir misin
Seni nasıl sevdiğimi?
Sorsan bana nerede yerim?
Gösteririm ben kalbimi.

Ana değil, ana gibi;
Baba değil, baba gibi;
Öğretmenim bende sevgin
Can içinde bir can gibi.

DOĞA

Gözümü açtım doğaya,
Çeşit çeşit bitkiler,
Çeşit çeşit böcekler.
Etrafımda geziyorlar.

Gözümü açtım doğaya
Hayvanlar bitkiler yanımda
Öğretmenim anlattı
Onların faydasını bana.

Gözümü açtım doğaya,
Yeşil ve mavi yanımda.
Onlar yok olmasın.
Ciğerlerimiz temiz hava alsın.

Ayşenur DEMİRCİ

GÜZEL Mİ GÜZEL İLKBAHAR

İşte geldi ilkbahar,
Neşe katar bu dünyaya,
Güzel midir güzel ilkbahar,
Sevilmelisin ilkbahar.

Dışarıdasın içeridesin sen ilkbahar,
Ağaçlarda çiçek açar,
Yerler çiçekle taşar,
Güzel mi güzel kokutur ilkbahar.

YUVAMIZDA İLKBAHAR

Annem, babam gülünce,
Mutluluk çiçek açar,
Üzüntüler gizlice,
Bizden uzağa kaçar.

Annem, babam gülünce,
Erir dağların karı,
Bir tatlı meltem eser,
Ve müjdeler bahar.

Betül Ceyda ARIKAN

GÜZEL DOĞA

Ağaçlar, çiçekler
Hepsi ne güzeller.
Kelebekler uçuşuyor yollarda,
Kediler geziniyor sokakta.

Doğa harika bir yer,
Bitkiler, hayvanlar ne güzeller.
İnsanlar yere cop atmasınlar
Doğayı kirletmesinler.

ÇİÇEKLER

Çiçeğim mis kokar,
İçine arı dolar.
Çiçeğimin içinde neşe var,
Etrafımda ne kadar çiçek var.

İnsanlar tohumları eker,
Çıkar güzel kokulu çiçekler.
Çiçeklerle güzel konuşun ki,
Sizi anlayıp daha hızlı büyüsünler.

Ela Sevde ŞANLIER

ÖĞRETMEN

Önümüze ışık tutun
 Göstermek için dünyayı
 Rahat yaşamak için
 Elbette çalışmalı
 Tembellik eden her yerde
 Mutluluk bulamaz derdin
 En güzel öğütlerini
 Nasıl unuturuz öğretmenim
 İyilik sizin ruhunuzda var
 Merhametli öğretmenim

ANNEM

Canım annemsin sen benim,
 Annelerin en güzeli,
 Nasıl severim ben seni,
 Isıtırsın kollarında,
 Melek annem güzel annem.

Annem benim canım annem,
 Ne güzelsin sen annem.
 Nasıl öderim hakkını?
 En güzeldir benim annem.
 Melek annem güzel annem.

Elif Neva KARAPIÇAK

BULUT

Güneşi çağırır bulut,
Maviyi unutmadan.
Bir bakarsın at,
Bir bakarsın tavşan.

Şekilden şekle girer bulut,
İlhamlarıyla gökyüzünü doldurur.
Bir bahar esintisiyle alır götürür seni,
Bir daha göndermez seni bu diyarlara.

KİTAPLAR

Bilgi dolu kitaplar,
Hayata huzur saçar.
Cahil olma oku,
Sende rahat et sonra.

Okumazsan üzülür,
Kendi kendine büzülür.
Okursan mutlu olur,
Kendi kendine coşar.

Yakma kitapları,
Onlar senin için var.
Yakma onlar,
Şu kara dünya daha çok kararmasın.

Emirhan TAŞÇI

ANNEM

Annemizdir o sonsuz saygı, hürmet
 Narindir o,
 Naziktir o.
 En güzel sevgi anne sevgisi.
 Masallar anlatırdı bana.
 Benim güzel annem.
 En temiz duygularla.
 Nasıl tatlı tatlı bakarsın.
 İyi kalpli şefkatli,
 Mis kokulu annem benim.

OKUL

Okulda bilmediğimiz her şeyi öğreniriz,
 Kelimeleri heceleri öğreniriz.
 Unutmayız okulumuzu
 Lazım olan teknoloji değil okumak.

Eğitim ve öğretim devam ediyor.
 Vakit nasıl geçiyor
 İlkokulda başlıyor, üniversitede bitiyor.
 Mutluluk burada başlıyor
 İyilik okulda bulunur.
 Zaman nasıl geçti anlamadım.

N. Furkan KURALKAN

FUTBOL

Onlar oynayanlar,
Eğlenceye doymayanlar.
Bir topun peşinde,
Koşmaya doymayanlar.

Sahada iki takım,
Koşarlar akın akın.
Doksan dakika dolmadan,
Bir gol atmaya bakın.

İşte bunun adı futbol.
Eğlendirir bizi bol bol.
Seyircisiyle oyuncusuyla,
Çok harika bir spor.

YENİDOĞU

Yenidoğu burası,
En iyilerin yeri.
Neşeli çocuklarla,
İlim bilim yuvası.
Deneyerek öğreniriz.
Oyunlarla güleriz.
Geliştirirler her birimizi,
Uçsuz bucaksız yeteneklerimiz.

Okuldaki herkes çok iyidir.
Kitap okumayı severiz.
Uzun teneffüslerde,
Lafı lafa ekleriz.
Unutmayın buraya sizleri de bekleriz.

Hazel SELAM

RENGARENK ÇİÇEKLER

Rengarenk açar çiçekler.
Beyaz, mor, sarı, pembe,
Neşe katar içimize.
Çiçekler her yerde.

Gül, sümbül, hanımeli,
Hepsi kokar mis gibi.
Papatya, menekşe, lale
Çiçekler her yerde.

GÜZEL BAHAR

Geldi bize güzel bahar.
Ağaçlar çiçek açar.
Her yer ne güzel kokar.
Seni çok seviyorum bahar.

Haydi gelin eğlenelim.
Kuş seslerini dinleyelim.
Kırlarda koşup oynayalım.
Seni çok seviyorum bahar.

Neşe getirdin bize.
Rengarenk oldu her köşe.
Şükrümüzü arttırdın.
Seni çok seviyorum bahar.

Mehmet Eren KILIÇ

TATİL

Sonunda geldi tatil,
Sıkılmışım derslerden.
Hep okul, hep okul nereye kadar,
Yaşasın geldi tatil.

Bugünler hızlı geçer,
Değerini bilmek gerek.
Unutma yarın okul var,
Hazırlık yapmak gerek.

AY VE YILDIZ

Gökyüzünden kayar yıldız,
Uzay salıncağında sallanır.
Ay ve Güneş onu aydınlatır,
Ne güzeldir kayan yıldız.

Kendime bir yıldız seçtim,
En güzel parlayanından.
Kuzey yıldızı varsa,
Güney yıldızı nerede?

Melike İrem TAŞKIN

NEŞELİ BAHAR

Gelişinle yurdumuza,
Yeşerdi her yerimiz,
İçimize sevinç kapladı,
Ne güzelsin ilkbahar.

Açtı çiçekler,
Uçtu kelebekler,
Geldi bize neşeler
Ne güzelsin ilkbahar

GÜZEL MEYVELER

Bir sürü meyve var.
Mayhoş, tatlı, ekşi,
Meyveler vitaminli,
Meyvelerin vitaminleri,
Güçlendirir bizi.

Meyvelerin isimleri.
Çilek, elma, armut ve erik
Hepsi de çok güzel.
Yazın karpuz çok yenir.
İnsanı serinletir.

M. Salih GÜLLE

TÜRK ASKERİ

Türk Askeri, Peygamberin neferi,
Gözü ufukta her daim, dönmez geri.
Vatan sana emanet, verme bu güzel yerleri
Analar duacındır geceleri, hep seni arar gözler.

BABAMA

Güzel babacığım tatlı babacığım,
Babam dağ gibi durur arkamda.
Ne zaman düşsem hemen yanımda.
Güzel babacım tatlı babacım.

Çalışır çabalar hep bizim için,
Gözlerimizdeki sevinç için,
Bende senin gibi olacağım.
Güçlü, şefkatli, çalışkan,
Güzel babacım canım babacım.

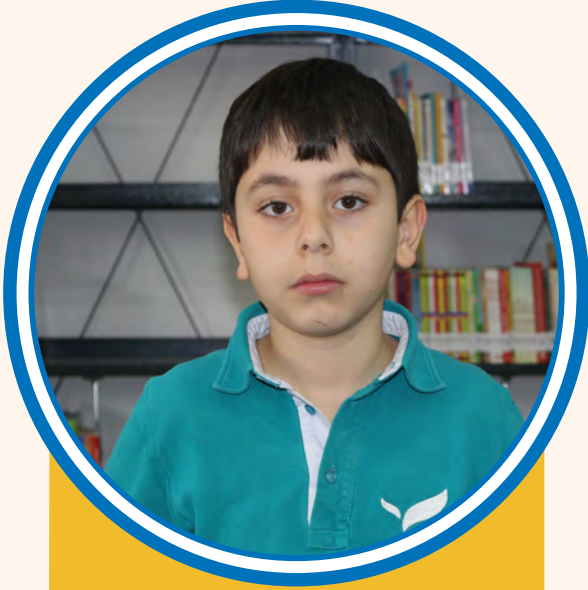

Ömer Ali ALTUNDAL

ORMANIM BENİM

Ne güzeldir oyun için,
Kuşlar börtü böcekler.
Şırıl şırıl su sesleri
Taşların en güzel rengi
Hepsi benim ormanımda.

Koşarım sevinçlerden,
Koklarım rengarenk çiçeklerden,
Alırım uçurtmamı
Giderim rüzgarın arkasından.

Ömer Faruk TOPÇU

SAVAŞIN ÇOCUĞU

Sen bomba, silah nedir bilmemelisin.
 Evinde oyuncak robotlarla oynamalısın.
 Sevmelisin, sevilmelisin.
 Çünkü sen geleceksin.
 Eğer illa canın acıyacaksa,
 Arkadaşlarınla koşarken düşünce acımalı.
 İnsan bir kere çocuk olur bu hayatta,
 Düşler kurarak yaşamalısın.

AİLE

Annem her sabah uyandırır.
 Ah be yavrucuğum yorma anneciğini,
 Ne derse desin kıyamaz ki bana.
 O benim kıymetlim ben onun biriciği,
 Üşenmez yapar her zaman gönlümü.
 Yazın gezdirir yurdumu.
 Bazen kızdırsam da babamı.
 O benim babacığım ben onun biriciği.

Recai Enes İNCE

CANIM ANNEM

Annem,
Koklamakla doyumaz
Çiçek gibi,
Öpmeye doyumamaz.
Bebek gibi,
Sesine sevgisine,
Asla doyumamaz.
Melek Annem,
Güzel Annem.

İLKBAHAR

Bir senede dört mevsim,
Hepsi birbirini kovalar.
İlkbahar, yaz, sonbahar, kış
Güneşli, yağmurlu, karlı bir akış.

İlkbaharda canlanır her yer.
Kırlar hep giyer yeşiller.
Güneş bir açar bir kaçır.
Hoş geldin ilkbahar.

Sadi ALTINALEV

HAYVANLAR

Kuşlar, kediler, köpekler
Say say bitmez çeşitleri.
Sizler bizler gibi değerlisiniz.
Kıymetli hayvanlar.

Veterinerler sizlere aşı yapar.
Hayvanat bahçesinde ziyaret edilirsiniz.
Çok yaşayın çok yaşayın.
Kıymetli hayvanlar.

RENKLER

Mavi, sarı, kırmızı
Say say bitmez çeşitleri.
Her şeyin rengi vardır.
Renk renk rengarenk.

Teşekkürler renkler teşekkürler.
Dünya rengarenk ülkeler rengarenk.
Her renkler çok güzel sağolun.
Renk renk rengarek.

Renk olmasa siyah beyazdık.
Sağolun sağolun renkler.
Sizi seviyorum.
Renk renk rengarenk

İnşallah çoğalırsınız.
Renk renk yardım et.
Teşekkürler renkler teşekkürler.
Renk renk rengarenk.

Taha Selim YILMAZ

KEDİM

Bıyıklıdır benim kedim
Her gün beni kapıda karşılar
Sevimlidir benim kedim
Dört ayağının üstünde hoplar, zıplar

Evdeki oyun arkadaşım
Bir miyavlamasıyla hemen yanına koşarım
Sinek gördü mü dayanamaz,
Benim tatlı güzel kedim

ANNE

Anne, seni çok seviyorum anne
Anne, canım annem,
melek annem güzel annem
Anne, sen benim baş tacımsın anne
Anne, sen beni büyüttün,
sen karnında taşıydın anne

Anne, ellerin öyle sıcak ki
kış gecesinde anne
Anne, ne olur
hiç eksilme başımızdan anne
Anne, sen olmasan
kimden duyarım yavrum kelimesini anne
Anne, o gülümsemeyi
hep yüzünde görüyorum, anne

Yasin Şerif YILMAZ

ÖĞRETMEN

Öğretmen bilgilidir,
Çok da zekidir.
O hep öğretendir.
Hem de çocukları severdir.

Ne mutlu bize ki öğretmenimiz var,
Onlar bizim için canla başla çalışanlar,
Onlar bizim için çalışanlar,
Ve de bizi çok seviyorlar.

ANNE VE BABA

Ana candır,
Baba kandır,
Her bir benim gönlümün sultanıdır.
Onlar iyi ki vardır.

Onlar beni mutlu eden insanlar,
Hayata tutunmamı sağlayanlar,
Herkesin anne ve babası
çocukları için fedakardır.
Anne ve babalar elbette
bizim için yoruluyorlardır.

Zeyd Malik DEMİR

GÜNEŞ

Her yer cıvı cıvı, taptaze,
Oynuyor çocuklar büyük bir zevkle bahçede,
Çevreye bereket, evimize neşe,
Getiriyor güneş her gün bize.

Güneşi veren Allah'a şükürler olsun,
Bize bolca tadını çıkartmak nasip olsun,
Gecemiz sakin, huzur dolu,
Günlerimiz ise hep aydın olsun.

GERİ DÖNÜŞÜM

Kırıldı mı oyuncağın?
Üzülme, beni dinle!
Al kendine bir karton,
Yapıştır kulak diye iki ponpon,
Ağız iplik, burun jeton,
Gözler ise birer jelibon.

Sakin üzülüp gitme,
Çözüm hep vardır, sen yeter ki dene,
Bulacaksın her şeye bir çare,
Önüne geleni atma, israfa girme,
Atmak istenilen şeyleri dönüştürmeyi dene.

Zeynep Ebrar BAŞOĞLU

RENKLER

Sizler her yerdesiniz.
 Sizler olmasanız her yer renksiz olurdu
 Bütün renkler çok güzel
 Mavi, sarı, kırmızı
 Bazılarınız açık bazılarınız koyu
 Bazılarınızda simli
 Eşyalarda renklidir
 Sizler birleştiginizde
 Oluşur gökkuşağı

MEVSİMLER

Mevsimler sizin her bir gününüz var.
 Kışta kar yağar,
 Yazda denize havuza ve tatile gidilir.
 Sonbaharda yapraklar dökülür.
 İlkbaharda çiçekler açar.
 Birçok güzel yanlarınız var.
 Mevsimlerin meyveleri de ayırdır.
 Kışta portakal ve mandalina yeriz.
 Yazda çilek ve erik yeriz.
 Son baharda ayva ve alma yeriz.
 Bütün meyvelerinde başka başka
 güzel tatları vardır.

4/A

KÜÇÜK KELÂMLAR

Arzu ERGEN

4/A SINIF ÖÖRETMENİ

HAYALLERİNE UÇ!

Deniz 10 yaşındaydı. 4.sınıfa gidiyordu. Çok güzel bir köyde yaşıyordu. Yaşadığı köyde çok sevdiği bir orman vardı. Çeşit çeşit ağaçlar ve rengarenk çiçeklerin olduğu bu ormanın ortasında da tertemiz, minik bir göl vardı. Deniz, ormanda yürüdükten sonra bu gölün kenarında oturup hayal kurmaya bayılırdı.

Hayallerinde, hiç sahip olamadığı oyuncaqlarla oynar, hiç binmediği çeşit çeşit uçaklara binip, hiç gitmediği, sadece televizyonda gördüğü yerleri gezerdi.

Yine bir gün okuldan sonra Deniz göl kenarına gidip hayal kurmaya başladı. Hayallerindeki uçak gezisini yaparken, hep aynı yerlere gittiğini fark etti. Bazı çizgi filmlerde gördüğü yerler dışında farklı yerleri keşfetme olanağı yoktu çünkü.

Deniz, uçağı kullanan kişilerin "Pilot" olduğunu daha önce öğrenmişti. Farklı yerler görmek istediğini ve uçmayı çok sevdiğini anlayan Deniz, o gün pilot olmaya karar verdi.

Bu fikrini ailesiyle ve okuldakilerle paylaştığında, hiç uçak görmeyen birinin uçağı kullanamayacağını söyleyenler oldu. Zaten köyde lise de yoktu. Deniz, hayallerine ulaşamayacağını düşünmeye başlamıştı. "Zaten derslerim de mükemmel değil." diye düşünüp umutsuzluğa kapılmıştı. Hoş başarılı olsa bile üniversiteye gidemeyecekti.

Deniz'in içine kapanmış sessiz hali öğretmeninin dikkatinden kaçmamıştı. Bir gün okul çıkışı Deniz'in peşinden gidip göl kenarında onunla konuşmaya karar verdi. Deniz mutsuz bir şekilde otururken öğretmeninin sesini duydu. Öğretmeni Deniz'in yanına oturdu ve konuşmaya başladılar:

- Deniz... Bugün gölde neler var? Hayallerin seni nerelere götürdü?
 - Artık hayal yok öğretmenim. Gerçekleşmeyecek şeyleri hayal etmekten sıkılıyorum.
 - Neymiş o gerçekleşmeyecek hayal?
- Bu soru üzerine Deniz, öğretmenine dü-

şündüklerini anlattı. Onu dikkatlice dinleyen öğretmenini Deniz'e, isteyip çaba gösterirse hayallerine ulaşabileceğini anlattı. Üç ay sonra yapılacak sınavdan bahsetti. Bu sınavda başarılı olursa, okumasının önündeki engellerin yok olacağını söyledi.

Deniz duyduklarına çok sevindi. Önündeki üç ay boyunca, öğretmenini ile yaptıkları plana uyarak düzenli çalıştı ve sınavda başarılı olup okuma hayatına devam etti.

Deniz'in başarısı, hedefine yaklaştıkça artmaya devam ediyordu. Başarılarının yanı sıra, herkese iyi davranan, yardım eden bir insan olduğu için çevresi tarafından sevilen biri olmayı da başarmıştı. İyi davranışlarıyla herkese örnek olan Deniz, hayallerine ulaşacağı günü iple çekmekteydi.

...

Deniz 3 yıldır mesleğine devam ediyordu. Çok sayıda şehre, ülkeye gidip gelmişti. Ama hayallerinde ilk gittiği yere, bugüne kadar gitmemişti. Bugün hayallerindeki yolculuğa çıkmadan önce, geçmişte yaşadıklarını düşünmüştü. "İyiki de vazgeçmemiş ve çabalamışım." diye düşünüp gülümseyerek, pilot koltuğuna oturdu.

Gizem KAYA

HAKAN'IN BENCİLLİĞİ

Hakan ve Ali çok iyi arkadaşlardı ve aynı okula gidip aynı dersi işliyorlardı. Ama öğretmenleri Ali'nin başarısından dolayı Ali'yi daha çok seviyorlar ve ona daha fazla ilgi gösteriyorlardı. Bu durum Hakan'ın hoşuna gitmiyor ve onu sebepsizce kıskanıyordu.

Günlerden bir gün yine ders işlerken Ali'nin kalemi kırıldı. Hakan da fazla kalemi olmasına rağmen kalemi Ali'ye vermeyerek bencillik yaptı. Hep bunlar kıskandığı içindi. Ali not tutamadı ve çok üzüldü. Hakan da Ali'nin üzüldüğünü görünce pişmanlık duydu. En iyi arkadaşına böyle bir şey yapması yanlıştı ve Ali'den özür diledi.

Kalemini arkadaşına vererek beraber çalıştılar. Sonradan Hakan bencilliğin kötü bir şey olduğunu öğrendi. Bir daha arkadaşına böyle davranmadı.

LEYLA'NIN HAYVAN SEVGİSİ

Leyla diye bir kız çocuğu varmış. Leyla daha 3 yaşındayken bir trafik kazasında anne ve babasını kaybetmiş. Leyla'ya babaannesi bakıyormuş. Babaannesi Leyla'ya anne ve babasının eksikliğini hiç yaşatmıyormuş. Çünkü, onu çok seviyormuş.

Bir gün Leyla okula giderken küçük bir kedi yavrusu görmüş. Leyla kediyi alıp eve götürmeye karar vermiş. Çünkü küçük kedinin sokakta sahipsizce kalmasına gönlü razı olmamış. Kediyi hemen alıp eve götürmüştü. Babaannesine demiş ki:

-Babaanneciğim, bu küçük kedi artık bizimle kalabilir mi?

Babaannesi ise en çok sevdiği torununun bu isteğini kabul etmiş. Böylece küçük kedi artık onlarla yaşamaya başlamış. Leyla küçük kediye Pamuk adını koymuş. Pamuk bundan sonra Leyla'nın en yakın arkadaşı olmuş. Artık hep beraber mutlu bir hayat sürmüşler.

Salih GÜÇ

HALİL ASAF

Sabah uyandığımda evde sadece ben ve abim vardı. Abimi uyandırıp sorduğumda kardeşimin doğmuş olabileceğini söylediği o an çok mutlu olmuştum.

Babam eve geldiğinde kardeşimin doğduğunu ve yanına gideceğimizi söyledi. Çok heyecanlanmışım. Gittiđimiz yol boyunca babama merak içinde sorular sordum. Hastaneye vardığımda saat 12'ydi. Çok mutluydum. Kardeşimin yanına geldik. Çok tatlı ve yakışıklıydı.

Abi olduğum için çok mutluyum. İyi ki doğdun Halil Asaf.

VAPUR

Bu sabah kalktığımda güneş yeni doğmuştu. Hava güneşli ve bulutsuzdu. Elimi yüzümü yıkayıp kahvaltı yaptım. Bu güzel havada yapılacak en güzel şeyin vapur sefası yapmak olduğunu düşündüm. Yola koyuldum.

Metroya binip vapur durağına geldiğimde heyecanlanmaya başlamıştım bile. Vapura binmek için beklerken manzaraya bakarak dalmıştım. Ve bir anda kapılar açıldı. Vapur yola çıkmıştı. Vapur ilerlerken martılara yem atmak beni çok mutlu etti.

Vapurdan indiğimde çok mutlu ve huzurluydum. Herkese güzel günlerde vapura binmesini öneririm.

“
KADİM
KÜLTÜR
YENİLİKÇİ
EĞİTİM
”

YENİDOĞU
OKULLARI

Başakşehir Kampüsü | Bahçeşehir Kampüsü | Sancaktepe Kampüsü | Çekmeköy Kampüsü

2019-2020 Eğitim-Öğretim Yılında Hizmetinizde

444 82 00 | yenidoğuokullari.com